

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2009. gada septembra avīze Nr. 136

Mana skola!

Daudzus rudeņus un pavasarus, vasaras un ziemas tu stāvi balto bērzu ieskautā lielceļa malā un gaidi Savējos. Gan pirmajā lietū un baltā sniegpuitenī, gan ziedu krāsu virpulī un pavasara ceriņu smaržā tu stāvi balta un cēla.

Mana skola! Varbūt ir citur gaišāki logi un lielāki pakāpieni, bet tu esi Manējā. Mana un vienīgā. Es apsēstos uz tava baltā sliekšņa un saku paldies. Atmiņas atnes zvana skaņas un uz pirkstiem jūtu baltā krīta pieskārienu.

Solvita

1. septembris – tik tīrs kā neuzarts tīrums,
kā nesamīts sniegs.

Tas atnāk ziediem vīts ar cerību sirdi
lielām un maziem.

1. septembris atnesis līdz sauju vasaras
smaržas,
riekšu siltas saules, lai pietiek šai
svētku dienai un nepietrūkst gaitai
nevienai.

1. septembris – tikai sākums kaut kam
lielam, kaut kam labam.

Tas atnāk ar zvana skaņām zinību
tālēs vest.

U. Kavicka

*Sveicam
visus skolēnus,
viņu vecākus, studentus,
skolotājus,
tehniskos darbiniekus
ar Jaunā mācību gada
sākumu!*

*Lai saules pilnas visas
dienas!*

Mētrienas pagasta pārvalde

V. Otvares foto

Septembris īsumā

- 01.09. Zinību diena Mētrienas pamatskolā.
- 01.09. Sporta zāles remontdarbi pagarināti līdz 1. oktobrim.
- 1., 3.09. Bāriņtiesas sēdes.
- 02.09. Mētrienas mednieki sāk aļņu un briežu medības.
- 03.09. Pensionāru padomes sēde.
- 05.09. Zigrīdas Barbānes pavadīšana pēdējā gaitā Madonas kapsētā.
- 14.09. Kārļa Ribaka pavadīšana pēdējā gaitā Ozolkalna kapsētā.
- 30.09. Vīriešu volejbola komanda pieteikšana novada čempionātam un pārstāvju sapulce Madonā.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

SVEIKA, SKOLA! PRIEKŠ KOPĀ BŪT!

Zinību diena

*Katru dienu labāks topi, mans bērns,
Lai šai pasaulē tev ir vieta,
Kur savu skolu pēc gadiem celt,
Ienesot gudrības dvēseli tajā – gaišu un
cēlu,
Lai sevi atkal varētu citiem dot.*

Klāt septembris. Un atkal visi ceļi ved uz skolu. Šī vasara bija neziņas pārpilna. Daudzas skolas valstī nezināja savu likteni. Galarezultātā daudzas tika arī slēgtas. Prieks, ka Madonas novada vadība atteicās no skolu slēgšanas novadā. Mētrienas pamatskola skolēnu skaita ziņā novadā ir vismazākā. „1.septembrī mācības uzsāka 57 skolēni. Skolā strādās 13 pedagogi un 4 tehniekie darbinieki”, stāsta Mētrienas pamatskolas direktore Melita Grudule, „sarūgtina, ka samazināta nauda interešu izglītībai, kas bērna izaugsmei ir tik ļoti svarīga un nepieciešama. Mums ir iedotas tikai trīs stundas, kuras piešķirām floristikas un vizuālās mākslas pulciņiem. Pagasta pārvalde apmaksā tautisko deju pulciņu. Pateicoties pagasta pārvaldes atbalstam, visus skolēnus varam nodrošināt ar brīvpusdienām, kas, manuprāt, arī ir ļoti svarīgs moments šajos krīzes apstākļos, kad vairumam vecāku nav darba. Bērni skolā ir paēduši. Vecākiem jāgādā tikai kartupeļi un dārzeņi. Paši sagatavojām arī ābolu sulu visai ziemai. Veiksmīgu mācību procesu kavē ieilgušais sporta zāles remonts. Labi, ka rudens pagaidām saulains, sporta nodarbības vadām sporta laukumā. Tomēr uz nākotni raugāmies optimistiski, visi skolotāji ir gatavi sekmīgam mācību darbam, ko novēlam arī skolēniem”.

Zinību dienas rīts bija silts un saulains. Vissatrauktākie, protams, bija pirmklasnieki un viņu vecāki. Sācies jauns posms viņu dzīvē. Kā ierasts, uz svinīgo līniju skolas pašus mazākos ieveda braši devītās klases zēni. Jā! Šogad devītā ir zēnu klase. Ar viņiem kopā būs audzinātāja Marija Beģis-Begge. Savukārt 1. klasi mācīs skolotāja Astrīda Jefimova. Svinīgajā līnijā mazajiem tika dots pirmais uzdevums – kopīgi jāizveido glezna. Skolotāja zīmēja saulīti, bērni – puķītes. Un arī novēlējums – augt kā krāšņiem ziediem, bet skolotāja lai visus sargā kā mīļa, silta saulīte.

Skolas ēdamzālē jauni galdīti un krēslīti.

Vecākus uzrunā Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Mēs – puķītes, skolotāja – saulīte, kas sildīs.

Pēc svinīgās līnijas.

9. klasē šogad mācības turpinās pieci braši zēni, audzinātāja Marijas Beģis-Begge.

1. klases audzinātājai Astrīdai Jefimovai jāizgriež saulīte.

1. septembris nozīmīgs arī vecākiem.

Atvērta bērnudārza grupa

Ar šī gada 1. septembri Mētrienas pamatskolas telpās atvērta bērnudārza grupa. Kamēr vecāki aizņemti savos darbos, audzinātājas Aigas Ivānas un auklīšu Sigitas Ošas un Ievas Jermacānes uzraudzībā mācās, spēlējas un rotaļājas mazie mētrienieši.

Par darba dienu dārziņā stāsta audzinātāja Aiga Ivāna: „Grupiņā uz šo brīdi ir 10 bērni. Visi darbojas kopā, atbilstoši savam vecumam un spējām. Nodarbībās iepazīstam dabu, apkārtni un sabiedriskās dzīves norises. Attīstām runu un matemātiskās prasmes. Zīmējam, apliecējam, konstruējam, veidojam, dziedam un dejojām. Dažādās nodarbībās kopā iepazīstam sevi un pasauli ap mums.

Grupiņa sāk darboties pusastoņos no rīta. Bērņus sagaida auklīte. Deviņos sākas mūsu „Rīta aplis”, kurā sasveicināties, ar spēļu un rotaļu palīdzību noskaidrojam nedēļas tēmu un dienas uzdevumus. Īpaši visiem patīk dažādās pirkstiņu rotaļas, kas noder arī runas attīstībā.

Pēc „Rīta apla” seko rotaļnodarbības un bērncentrētais darbs atbilstoši dienas nodarbībām.

Pateicoties skaistajam rudenim, katru dienu varam iziet pastaigā, atpūsties skolas rotaļu laukumīnā.

Pēc pastaigas mūs gaida siltas, garšīgas pusdienas, kas visiem bērņiem ir par brīvu.

Un ko darīt, ja labi paēsts? Protams, jāpagu! Dodamies uz savu kluso telpiņu, jo no vieniem līdz trijiem ir dienas miegs.

Lielākajiem bērņiem ir iespēja vēl papildus dejojot tautisko deju kolektīvā. Kā arī lasītprasmi un matemātiskās zināšanas papildus apgūt ar datoru palīdzību, ar dažādām mācību spēlēm.

Piedalāmies arī pasākumos kopā ar sākumskolas klasītēm. Septembra vidū bija jauka „Ziedu pēcpusdiena”, kurā varējām piedalīties ar ziediem saistītās rotaļās, klausīties, kā skolēni prot deklamēt dzeju, kā arī parādīt, ko paši protam. Visus vienoja dziesma. Šonedēļ priecājamies par jociņajiem dārzeniņiem, kas sanesti uz „Dāržu izstādi”. Dārzeni ir pārtapuši par ežiem, zaķiem, zirnekļiem, putniņiem, tārpiņiem un citiem tēliem. Vēlreiz varam pārliecināties, cik daba ir brīnumaina!

Pēcpusdienās, pēc launaga, darbojamies telpā, bet, ja silts laiks, dodamies laukā. Pēcpusdienu ir laiks, kad varam pastrādāt vairāk individuāli. Un tad jau „mēs” sākam skatīties uz loga un durvju pusi. Jo mamma un tētis ir tepat tuvumā, un drīz vien, smaidoši un noilgojušies pēc „mums”, nāks pakaļ! Bet vecāki var nesteidzīgi pabeigt iesākto darbiņu, jo grupiņā katra atvasīte tiks pieskatīta līdz septiņiem vakarā”.

Piebildīšu, ka bērnudārza grupiņas izveidē gan ar materiāliem, gan mēbelītēm palīdzēja Madonas novada domes priekšsēdētāja vietniece, izglītības un kultūras jautājumu komitejas deputāte, Madonas PII „Saulīte” vadītāja Daiga Elga Ābola.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Audzinātāja Aiga šodien ar bērņiem krāso, izmantojot kartupeļus.

Audzinātāja Aiga Ivāna pirmajā septembrī mazuļus priecēja ar baloniem un gardām konfektēm.

Kamēr bērņi mācās un rotaļājas, gultiņās aizmiguši viņu draudziņi...

Kārtējā pastaiga.

Tautas nama remonts

Sestā tikšanās

Jā. Nu jau vairs tikai „astei jāpārkāpj”. Remontdarbi būs beigušies. Klāt pucēšanas un mazgāšanas darbi. Jāgaida ierodamies firma, kas tiks aizkarus zāles logiem un skatuvei. Tautas nama vadītājai Anitai Amatai darba pilnas rokas. Cītīgi jāgatavojas tautas nama atklāšanas pasākumam, kas notiks 17. oktobrī. Novēlēsim viņai veiksmi!

Smaidīga ir arī tautas nama darbiniece Eugēnija Jermacāne: „Prieks uzkopt tik patīkamu grīdu – nav nevienas skabargas, ne naglas!”

Ejot garām tautas namam, tā vien gribas pavērt durtiņas un pakatīties, kas iekšā notiek. Tur tiešām ir skaisti, jauki, patīkami. Par to pārliecināsimies paši, ja atnāksim uz atklāšanas pasākumu. Tiksimies tautas namā 17. oktobrī!

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Tautas nama vadītāja priecājas par ērtu virtuves stūrīti.

Žeņa priecājas par ērti kopjamo zāles grīdu – nevienas naglas, nevienas skabargas...

Atpūtas telpā kamīns izstaro siltumu un rada mājīgu noskaņojumu.

Māksliniekiem pēc koncerta būs iespēja noskaloties dušā.

Tautas nams skaists ir arī no ārpuses.

Apkārt tautas namam šoruden tika iesēta zālīte.

Garderobe nepacietīgi gaida pasākumu apmeklētājus.

Ticiet vai ne, bet sēnes auga...

Daži, izstaigājuši tuvējos mežus, mājās atgriezās noguruši, tukšiem sēņu groziem. Citi, padzirdējuši, ka šogad nav sēņu gads, sēņot vispār nedevās. Bet vēl dažiem – paveicās... Priecīgi, smaidīgi, pilniem beku un baraviku groziem teju vai katru dienu mājās pārrādās Grudulu ģimenes ļaudis „Alejās”.

Stāsta Anna Grudule: „Šogad sēņu laiks nav tāds kā citus gadus. Salīdzinoši maz baraviku. Lāču beku un vilnišu gan ir diezgan. Mana sēņu vieta ir tikai viena, un tā atrodas diezgan tuvu mājām. Nav tālu jāiet. Tur lasām katru gadu. Sēņot ļoti patīk. Arī mana mamma un brālis Roberts bija lieli sēņotāji. Tagad manās pēdās iet jaunākais mazdēls Kristiāns un dēls Imants. Sēņot eju kopā ar Kristiānu, lai nebūtu garlaicīgi. Viņš acīgāks, ātrāk ierauga sēnītes. Tad sauc mani palīgā. Viņiem gan ir savas zināmās sēņu vietas. Priekšroku dodu baravikām un bērzlapītēm. Bērzlapīšu šogad arī pamaz. Vismaz mūsu pusē. Vislabāk garšo sēņu mērcīte ar sīpoliem, dillēm un krējumiņu. Kāpēc eju uz mežu? Lai atslēgtos no visādām nelāgām domām un krenčiem. Lai gan viss it kā kārtībā.”

Ko par šo nodarbi domā Kristiāns un Imants? „Nu, labs šogad sēņu gads”, atzīst Kristiāns, „man ļoti patīk sēņot un kas var būt labāks par sēņu mērci!” Savukārt Imantam patīk uzturēties svaigā gaisā, būt pie dabas: „Sēņot tas ir tikpat jauki kā zvejot. Ejot pa mežu, var novērot daudz interesantu lietu. Ir sastapti meža zvēri, redzēti dažādi putni un čūskas, esmu pat uzgājis lāča pēdas. Tas gan bija sen.”

Pēc kārtējās veiksmīgās sēņošanas.

Labākās sēņu vietas centās uzzināt
Solvīta Stulpīņa

Foto no personīgā arhīva

Lietderīga tikšanās

Septembra sākumā pensionāru padome un vecākās paaudzes pašdarbnieces tikāmies ar Mētrienas pagasta pārvaldes vadītāju Andri Dzenovski. Mums jau bija sadarbība un atsauce no Dzenovska kunga vairākus gadus. Kāpēc organizējam šādu tikšanos? Lai uzzinātu par izmaiņām un darāmo turpmāk. Pārvaldes vadītājs informēja par perspektīvām gan ceļu uzlabošanā, gan skolas saglabāšanā. Liels prieks par to, ka ir pašiem savs autobusiņš. Radās jautājumi, kāds būs atbalsts pašdarbībai? Skanēja viennozīmīga atbilde – palīdzēsim un atbalstīsim, cik būs iespējams.

Vienojāmies, ka arī mēs, pensionāri, aktīvi piedalīsimies rīkotajās talkās un citos pasākumos.

Saņēmām priekšlikumu, ka mums vajadzētu dibināt nevalstisko organizāciju, un iesaistīties piedāvātajos projektos.

Arī šinī sezonā darbosimies kopā – dziedāsim un dejosim. Joprojām gaidām jaunus pašdarbniekus. Rīkosim dažādu pasākumus, aicināsim ciemiņus un paši brauksim viesoties un gūt pieredzi. Cerams, ka pavasarī būs arī kārtējā ekskursija.

Mēs darbosimies un būsīm aktīva sabiedrības daļa. Prātā nāk Zentas Mauriņas vārdi: „No rīta, uz sliekšņa stāvot, cilvēks grib visu sev piesavināties. Uz vakara sliekšņa viņš ilgojas dāvēt – un, ja ne ko citu, tad savu sirds labestību”. Dāvāsim viens otram sirds siltumu un labestību!

Eleonora Rimša

Pārvaldes vadītāju A. Dzenovski sagaida ar ziediem.

Pensionāru padome priekšsēdētāja Eleonora Rimša un Ruta Liepiņa apcer šīs sezonas aktivitātes.

Vecākās paaudzes pašdarbnieces.

Tikām pie jaunām nojumītēm

Šovasar „Mežrožu” mājai tika nojauktas vecās un uzliktas jaunas ieejas durvju nojumītes. Tās pamatīgi bija nolietojušās. Neskatoties uz grūtajiem laikiem, iedzīvotāji cītīgi un apzinīgi maksāja kārtējos maksājumus. Paldies Romum Karaušu par sagādātajiem nepieciešamajiem materiāliem. Viņš kopā ar dēlu nojumītes arī uzcēla. Ceram, ka materiālā situācija iedzīvotājiem uzlabosies un varēsīm īstenot vēl kādu sapni savas mājas labiekārtošanā.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Tiek nojauktas vecās nojumītes.

Laika zoba pieskāriens.

Jaunas nojumītes.

Mētrienā jauns sporta laukums

Uzņēmējs Aivars Dmitrijevs parādījis sportisku iniciatīvu. Savā Zviedrukalna īpašumā ierīkojis pludmales volejbola laukumu. Vieta gleznaina. Ar priedēm, eglēm un kļavām apaudzis Odzienes ezera krasts. Turpat uzņēmēja būvētās laipas dziļi iesniedzas ezerā. Daudzi atpūtas vietu izmanto peldēšanai, makšķerēšanai vai vienkārši pasēdēšanai.

22. augustā notika pludmales volejbola laukuma atklāšana. Bija noorganizēts volejbola turnīrs, kurā piedalījās komandas no Mētrienas, Atašienes, Mežāres un Rīgas. Uzvarēja Mētrienas pagasta izlases komandas dalībnieki Edgars Veikšāns un Aigars Karāns. Dalībniekiem atpūtas vakaru nodrošināja mūziķu grupa no Madonas. Pasākums bija izdevies. Uzņēmējam nodoms ir norobežot laukumu ar režģotu pinumu, lai bumbas paliktu spēles vietā. Uzlabojams arī laukumu profils.

Ilmārs Grudulis

Mūziķi spēlē dalībnieku atpūtai.

Spēles laikā.

INTERESANTI

Tā arī gadās...

Ikdiena mums iespēlē daudz un dažādus pārbaudījumus. Patīkamus, jaukus, raižu un neizpratnes pilnus. Kā mēs katrs tos uztveram? Cits pasmejas, trīs reizes nospļaujas pār kreiso plecu, cits meklē izskaidrojumu zvaigznēs vai sapņu grāmatās, cits vaino visus apkārtējos. Cits to pastāsta mums un nosaka – tā arī gadās...

Nepiedzīvotu starpgadījumu kādā septembra pievakarē izbaudīja Juris Jefimovs. Vedot meža dzīvniekiem ābolus, tika sadurta automašīnas riepa. Pats fakts jau nebūtu nekas sensacionāls, ja vien... riepa netiktu sadurta uz stīrnas radziņiem. Tā arī gadās...

Ja arī jums ir kāds interesants fakts vai foto bilde, sūtiet uz mūsu avīzīti. Kopīgi viedosim rubriku „Tā arī gadās...”

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Mīlu savu darbu

Mētrienas pamatskolā vairāk kā trīsdesmit gadus sākumskolas bērņus māca skolotāja **Astra Kraukle**. Skolotāja, kas ļoti mīl savu darbu un savus audzēkņus. Skolotāja, kurai ir lieliskas attiecības ar bērņu vecākiem. Skolotāja Astra šomēnes svin skaistu jubileju. Aicināju viņu uz sarunu.

Vai atceries pirmo stundu un tikšanos ar bērņiem?

Mētrienas pamatskolā sāku strādāt 1976./77. mācību gadā. Uz Mētrienu atbraucu augusta beigās. Atceros, ka pie vecās pasta ēkas satiku skolas direktori Melitu Gruduli – smaidošu, labestīgi noskaņotu. Atceros pat, cik skaistā krāsā un rakstā bija viņas vasaras kleita. Sāku mācīt 1. klasīti. 1. septembrī man bija zaļa krempļina kleita, ko biju pati nopelnījusi.

Vai, nejauši uz ielas sastaptus, atpazītu savus audzēkņus?

Daudzus neesmu sastapusi, kopš viņi beiguši Mētrienas pamatskolu. Šovasar jauku pārsteigumu sagādāja Daiga Podiņa, viena no manām pirmajām audzēkņēm. Viņa bija sarīkojusi klasesbiedru tikšanos. Prieks bija daudzus redzēt. Sen nebiju satikusi Rudīti Meļihovu, Valdi Gruņinu. Tā bija jauka atkalredzēšanās. Daudzus noteikti nepazītu satiektot.

Kādus Tu vēlētos redzēt savus mazos skolēnus?

Patīk audzināti bērņi. Arī tādi, kuri skrien, lec, dara palaidnības, bet līdz pieļaujamai robežai. Lai cik katrs milēts, tomēr bērņam būtu jāiemāca, jāieaudzina viņa vieta ģimenē, sabiedrībā. Lai milētu, nevajag izdabāt. Un galarezultātā vecākajās klasēs tāds jau neklausu vairs nevienu – ne vecākus, ne skolotājus. Tādi viņi aiziet dzīvē, jo cilvēks jau nemainās, tikai iemācās sevi piebremzēt. Bet izdevīgā brīdī atkal kaut kas nelabs var „izšauties” uz āru.

Kāpēc izvēlēties skolotājas profesiju? Vai mainītu, ja būtu iespēja?

Kad biju maza, man patika trīs profesijas. Gribēju būt grāmatvede, jo patika skaitīt uz skaitītkļiem. Vēlējos būt arī kasiere autobusā. Ar sajūsmu skatītajos, kā viņas pasažieriem pasniedza biļetes, noplēšot pa gabaliņam no satītiem rullīšiem, kas bija piestiprināti pie speciālas somas. Trešā vēlme bija kļūt par skolotāju... Mīlu savu darbu. Lai arī reizēm liekas, ka grūti, tomēr nemainītu to. Patīk radošs darbs. Skolotāja priekšrocība ir tā, ka tu nekad nezini, kāda būs rītdiena, kādus jautājumus uzdos bērņi, kādus pārsteigumus sagādās. Jauki.

Vai ir arī sarūgtinājuma brīži?

Bez tiem jau nevienā darbā neiztikt. Un bieži tos rada citi, neatkarīgi no mums. Mani sarūgtina cilvēku, kuriem nav izpratnes par mācību procesu skolā, secinājumi. Viņu izbrīns, kā var no trim skolēniem viens palikt uz otru gadu? Bet kāpēc nebrīnās, ka iepriekšējā klase visi kā „labinieki” pārgāja uz nākamo klasi (izņemot tos, kas atnāca no Praulienas un Rīgas)? Pagaidām mācību procesā piedalās viens – kurš mācās, otrs – kurš māca.

Tavā skatījumā, vai šajos gados izglītības sistēmā ir bijušas aplamības?

Jā un daudz. Kaut vai tā pati vērtēšanas sistēma – x, -, i un ni, i (ieskaitīts) ir gan 4 balles, gan 8. Kas tas par vērtējumu? Kur motivācija

1. septembrī.

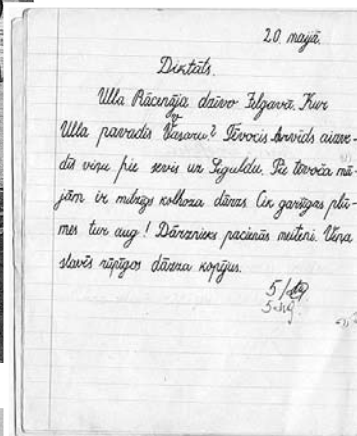
Dodamies uz krosu!

Vienmēr kopā. Sākumskolas skolotājas Astrīda, Astra un Aiga.

Kopā ar Eleonoru Rimšu pasākumā "Sieviete laukos".

Agrāk skolēni ļoti glīti rakstīja. Kāds diktāts.

Skolotāja Astra ar savu pirmo klasi Mētrienā.

Kādā pasākumā.

mācīties uz 8? Neatzīstu arī desmit ballu sistēmu. Savā laikā ļoti asi iestājos pret šādu vērtēšanas sistēmas ieviešanu sākumskolā. Man pat gribēja rājienu izteikt. Bet vai tad kādus ierosinājumus ņem vērā?

Tavos darba gados noteikti bijuši daudzi un dažādi neparasti atgadījumi. Pastāsti kādu!

Atceros, kā reiz, lasot dzērvenes purvā,

pamanīju kādu puisīti, kurš ļoti līdzinājās kādam manam bijušajam skolēnam. Uzprasot, izrādījās, ka viņš tiešām ir mana audzēkņa Aigara Bremzes dēls. Tik ļoti liela līdzība!

Vienmēr esmu cienījusi pieklājīgus, soli-dus cilvēkus. Patīkami, ka bijušie skolēni, pirms sasveicināties, izņem cigareti no mutes.

Ar jubilāri sarunājās **Solvita Stulpiņa**
Foto no personīgā arhīva

Gadalaiks attieksmi pret dzīvi nemaina...

Septembrī dzimšanas dienu svin mūsu dakterīte, kā mēs viņu mīļi dēvējam, **Irēna Elksnīte**. Vienmēr laipna, smaidoša, šarmanta. Mūsu saruna noritēja smaržojošu, krāšņu jubilejas puķu plīvirā.

Ar kādām pārdomām atnācis šis rudens?

Rudenī man kļūst žēl, ka tik īsa vasara. Dienas kļūst īsākas, maz saules, gaismas un siltuma. Taču, lai kāds gadalaiks būtu dabā, tas manu attieksmi pret dzīvi nemaina. Mīļākais gadalaiks ir pavasaris, kad dabā viss mostas, smaržo. Runājot par ziediem, jāsaprot, ka katram ir savs skaistums. Man visvairāk patīk rozes un gerberas.

Ko Tev nozīmē dzimšanas diena?

Ko man nozīmē dzimšanas diena? Diena, kā visas citas dienas. Skrien prom, dodot lielāku gadu skaitu.

Vai atmiņā ir palikusi kāda īpaša dzimšanas diena? Kāds pārsteigums, varbūt kāda dāvana?

Spilgtā atmiņā man palikusi 40 gadu jubileja bijušajā kantora ēkā, kad medpunkts uz vienu dienu tika pārvērsts par poliklīniku un speciālisti (acu, ausu ārsti, terapeits, ginekologs) bija pagasta darbinieki. Tās „izmeklēšanas” metodes ir neaizmirstamas. Otrs pārsteigums man bija pirms diviem gadiem, kad ar interneta starpniecību, pēc trīsdesmit gadu pārtraukuma, mani sameklēja divas jaunības dienu draudzenes. Viņas pie manis ieradās dzimšanas dienā un kopā ar pacientiem gaidīja „pieņemšanu” uzgaidāmajā telpā. Tas bija liels prieks un pārsteigums.

Ko sev gribētu uzdāvināt?

Man nav īpašas vēlmes. Sīkās vēlmītes ir pat nozīmīgākas nekā lielās, jo tās var īstenot daudz ātrāk. Un piepildījums arī ir uzreiz. Mazās vēlmes ir tādi svarīgi laimes mirkļi, uz kuriem atsperties, lai realizētu lielos mērķus.

Kā sākas Tava diena?

Mana darba diena sākas agri. Ceļos jau piecos no rīta. Palasu grāmatu, minu krustvārdu mīklas. Mazliet vingroju. Tad seko rīta kafija. Sapošos un pēc septiņiem eju uz darbu. No rīta vēl jāsakopj punkta pagalmis, ziemeļ jānotīra sniegs. Tad sākas mana darba diena.

Zinu, ka Tev patīk rosīties virtuvē...

Jā, esmu gardēde un patīk darboties virtuvē. Vislabāk man padodas gaļas, zivju ēdieni un salāti. Saldos ēdienus gatavoju tikai tad, kad gaidu ciemiņus. Man ir īpaša karpas gatavošanas recepte, tā pazūd no šķīvja pirmā. Konservēju daudz dārzenus, bet ogas pārsvarā glabāju saldētā veidā.

Pirms pieciem gadiem avīzes intervijā

Irēna Elksnīte.

Ceļā pie kārtējā pacienta.

Tu atcerējies pirmos darba gadus. Kāda Tev bija pirmā tikšanās ar Mētrienu un tās cilvēkiem?

Mētriēnā ierados 1974. gada janvārī. Pirmo autoostā satiku Mariju Homu. Reizē braucām uz Pamatiem (tā agrāk saucās Mētriēna). Viņa man šo to jau pastāstīja. Mani pieņēma pats priekšsēdētājs Ilmārs Grudulis, un iztaujāja deputāts Guntis Āboliņš. Nu jautājumi bija daudz un dažādi. Priekšsēdētājs man likās ļoti stingrs,

bija mazliet bail. Tā paliku Pamatu ciemā, lai gan rajona ārsts piedāvāja Meirānus un Jumurdu. Šeit jau esmu 35 gadus. Cilvēku šeit bija daudz, pāri tūkstošiem, gadā dzima līdz pat 27 bērniem. Bet, kur mazi bērniņi, tur arī daudz slimošanu. Tolaik jau nebija tādu medikamentu kā tagad. Pašas nepieciešamākās zāles un pat vate bija deficīts. Man radi dzīvoja Igaunijā, Ļeņingradā un bieži veda vai sūtīja to, kas man bija vajadzīgs. Biju laimīga, ka man ir tas, kas nav aptiekās.

Vai Mētrienu sauc par savām mājām?

Jā.

Vairāk kā četrdesmit gadus Tu strādā vienā profesijā. Vai tas ir sirds darbs? Un cik vispār drīkst tuvu sirdij pieļaut darbu, īpaši jau mediķa profesijā, kur apkārt ir tikai sāpes un ciešanas...

Man tas tiešām ir sirds darbs. Savādāk nevar būt. Kāds gudrais teicis – nevajag darīt daudz darbu, dari vienu, bet esi šai lauciņā vislabākais. Vienmēr iespēju robežās esmu centusies cilvēkiem palīdzēt. Agrāk, pēc bērna dzimšanas, brīvas bija tikai 56 dienas, tad bija jāsaplādā. Cieta, protams, ģimene. Mēs savā profesijā nevaram pabeigt darba dienu, kad aizveram medpunkta durvis. Slimības un nelaimes piezogas jebkurā mirklī un man jāsteidzas palīgā. Rezultātā ir iedragāta veselība, moka bezmiegs, bet ar visu jāsadzīvo.

Kādu Tu redzi veselības aprūpi Latvijā pēc pieciem vai desmit gadiem?

Pašlaik medicīna no pieejamības viedokļa ir tik zemā punktā, kādā tā nav bijusi manā laikā. Šobrīd faktiski pieejama ir tikai maksas medicīna. Tam ir jāmainās. Acīmredzot ministrs Eglītis bija pārāk inteliģents un tajā „vilku likumu” sadalē, kur katrs vilka uz savu pusi, nespēja pietiekami aizstāvēt savu pozīciju. Ministrei Rozentālei (ja vēl strādās) ir cits asums, cerams, ka mainīsies un būs labāk. Ceru, ka pēc desmit gadiem būs labāk. Jādomā labas domas, jo sliktais piesaista sliktu.

Vai vēlētos, lai Tavās pēdās (es domāju profesiju) ietu arī mazbērni?

Man ir trīs mazbērni. Mazmeita Evelīna, kurai ir jau 14 gadi, varbūt būs zobārste. Dviņiem Oskaram un Ritvaram ir desmit gadi. Oskaru interesē medicīna, grib kļūt par ķirurgu. Redzēs, kā viss veidosies. Man jau tā doma patīk, jo kas gan var būt labāks, ja šajos laikos ģimenē

ir kāds mediķis.

Visbeidzot, kāds ir Tavs sievišķīgā šarma noslēpums?

Par šarmu runājot, pievienojos S. Lonega teiktajam – ja jūs esat skaista – jūs ievēros, ja jūs esat gudra un asprātīga – jums ir piekrišana, ja jūs esat šarmanta – jūs neaizmirsīs.

Solvita Stulpiņa

Foto no personīgā arhīva

Meklē lielos medījumus

No 1. septembra atļauts medīt aļņu un briežu bulljus. Skaistas ragu trofejas ir katra mednieka sapnis. Tāpēc veselu mēnesi Mētrienas mednieki cenšas atrast aļņus un briežus. Pirmais guvums bija Jānim Tropam. 5. septembrī Pumpeskalna mežu masīvā, netālu no Mežāres robežas, Jānis nomedija aļņu bulli. Dzīvnieks jauns. Ragu trofeja izpalika.

9. septembrī deviņpadsmit mednieki ieņēma dažādas gaidīšanas vietas visā plašajā kolektīva medību iecirknī. Visi atradāmies uz pašu gatavotajiem medību paaugstinājumiem vismaz trīs metrus virs zemes. Šos paaugsti-

nājumus dēvē dažādi – par trepēm, laktām un torņiem. Laimējās Aivaram Kapaklim. Viņš bija ieņēmis vietu biežnā netālu no Islieņas upītes. Šo meža gabalu Mētrienas mednieki jau pusgadsimtu sauc par kuiļu mastu. Agrākajos gados šeit vienmēr mita lieli meža kuiļi. Aivars nomedija pēdējo triju gadu lielāko aļņu bulli. Ragiem pieci žuburi katrā pusē. Medījums krita nelīdzenā, staignā un aizaugušā izcirtumā apmēram kilometrā no Mindaugas ceļa. Ļoti grūti bija izvilk. Ilmāram Loginam nācās doties pēc traktora un vilkt ar to. Medību process ieilga līdz trijiem naktī.

Trešo aļņu bulli Limenos 16. septembrī nomedija Kaspars Rozītis. Dzīvnieks bija trīs-gadīgs ar diviem ragu žuburiem katrā pusē. Augumā liels. Tomēr medību dieviete individuālajās medībās uzsmaidīja samērā reti. 12., 19. un 23. septembrī medībās izgāja katru reizi pa divdesmit medniekiem. Medījumus neguva.

Septembrī pieticīgi lomi bija makšķerniekiem. Īsti labi neķērās ne Odzianas un Sāvieņas ezeros, ne arī Aiviekstes upē. Tomēr 19. septembrī Odzianas ezerā Andris Broks varēja palepoties ar labu asaru lomu.

Ilmārs Grudulis

DAŽĀDAS ZIŅAS

Gulbji ligzdo Mētrienas centrā

Nelielais Runcu ezeriņš Salu purvā pie Mētrienas pagasta centra ar katru gadu aizaug vairāk un vairāk. Ūdens spogulis palicis pavisam neliels. Atmiņā saglabājušies nostāsti, ka vēl pagājušā gadsimta sākumā ezers bijis liels. Meliorācijas sabiedrība „Joša” ezera līmeni jūtami pazemināja, pārtīrot no ezera iztekošo Jošas upīti. Tur, kur vietējie iedzīvotāji vēl piecdesmitajos gados peldējās, tagad purvs. Tāpēc pārsteidzošs atklājums bija gulbju pāra ligzdošana Runcu ezeriņā. Jau 8. augustā, piļu medību atklāšanas dienā mednieki novēroja divus gulbjus. Lai arī skanēja šāvieni, gulbji riņķoja virs ezera, negribdami to pamest. Jaunos tajā dienā nemanīja.

Pēc nedēļas vecie gulbji, kopā ar diviem jaunajiem, parādījās „Lejasskolas” dīķī. Tur viņi uzturējās vairākas dienas. Viens no jaunajiem gulbjiem nespēj pilnvērtīgi lidot, tāpēc gulbju ģimene no ezera līdz dīķim nāca kājām. Pa ceļam uzkvējās lielajā meliorācijas grāvī. Pienāca diena, kad vecie gulbji un viens no jaunajiem aizlidoja. Otrs jaunais gulbis jau mēnesi dzīvo dīķī. Reizēm aiziet uz lielo grāvi un ezeriņu. Pēc tam atkal atgriežas. Cerams, ka līdz salam gulbja lidošanas spējas stabilizēsies un viņš varēs

ceļot tālāk.

Rudens pusē gadās arī citi interesanti novērojumi. „Lejasskolas” pagalma lielos dzīvības kokus apmeklē vairāki lieli ķivūļu bari. Mielojas ar sēklām. Ķivūļiem nereti uzbrūk plēsīgie putni. 24. septembrī, vajāšanas brīdī, mājas loga rūtī ietriecās zirbuļvanags – mazākais vanagu sugas pārstāvis. Par laimi dzīvi palika gan vajātājs, gan izraudzītais upuris.

Ilmārs Grudulis
Valdas Otvares foto

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Godam pavadīts

Nejauši, bet pārāk vēlu, savās „Ataugās” 13. septembrī tika atrasts mirušais Kārlis Ribaks. Kaut gan netaisni nogādāja Madonā, apstākļi spieda nekavējotī veikt apbedīšanu. Mētrienas pagasta pārvaldei viss 14. septembris pagāja organizējot bēres savam vientuļajam iedzīvotājam.

Apbedīšanas vieta Ozolkalna kapsētā tika izvēlēta blakus Kārļa Ribaka mātes Marijas kapam. Bēru dienā visas darbības bija sarežģītas. Ar pūlēm tika sagatavots neparasti liels šķirsts. Ja iepriekšējos 114 apbedījumos nebija akmeņu, tad šoreiz kapa vietā racēji uzdrās trim milzeņiem. Pēc tam rakšanas vidus posmā kapa vieta aizbruka. Tomēr 14. septembra pievakarē Kārli Ribaku guldīja Ozolkalna smiltājā, atbilstoši visām bēru tradīcijām. Bija uzruna, trīs sauļas

smilšu, asaras pavadītāju acīs un aicinājums neaizmirst aizgājēju. Kapos palika augsta kapa kopija, rotāta krāšņiem rudens ziediem.

Par bēru organizēšanu un praktiskajām darbībām atzinība Aritai Sīpolai, Andrim Dzenovskim, Jānim Tropam, Jānim Zepam, Maigonim Smeķim, Vilnim Baltiņam, Andrim Brokam, Andrim Vitolam, Aināram Pabrūklim un Arvidam Kuzem. Pavadītāju vidū bija arī Milda Geida, Aleksandra Prikule, Laimdota Sniedze un Olga Smelova ar mazmeitu un mazmazdēlu. Pēc apbedīšanas bēres noslēdzās ar tradicionālajām uzkodām kapsētas laukumā.

Ja vēlaties Kārļa Ribaka kapu apmeklēt, tas ir galvenās ejas labajā pusē septītā sektora pirmajā rindā.

Ilmārs Grudulis

Mētrienas pagasta pārvaldes darbinieku un iestāžu darba telefoni

Mētrienas pagasta pārvalde	64826031
Valda Otvare (sekretāre)	20371448
Jānis Trops (aģentūras MKS direktors)	20371424
Arita Sīpola (sociālā darbiniece)	20371420
Ilmārs Grudulis	20371421
Jeļena Strogova (pagasta strādniece)	20371422
Irēna Elksnīte (ārsta palīgs)	20371423
Vallija Sīpola (bāriņtiesas priekšsēdētāja)	20371425
Vija Jeremejeva (kasijere)	20371426
Solvīta Stulpiņa („Mētrienas Dzīves” redaktore)	20371427
Ināra Krasovska (aģentūras MKS lietvede)	20371428
Vilnis Baltiņš (aģentūras MKS strādnieks)	20371430
Maigonis Smeķis (aģentūras MKS strādnieks)	20371433
Melīta Grudule (Mētrienas pamatskolas direktore)	20371431
Maruta Oša (bibliotēkas vadītāja)	20371432
Jānis Zeps (saimnieciskās daļas vadītājs)	20371434
Jolanta Vītola (muzeja vadītāja)	20371440
Ausma Fridrihsone (grāmatvede)	20371441
Līga Pastare (sporta skolotāja)	20371450
Vēsma Zepa (tehniskā darbiniece pamatskolā)	20371454
Lolīta Juste (angļu valodas skolotāja)	20371456
Astrīda Jefimova (sākumskolas skolotāja)	20371458
Anita Amata (tautas nama vadītāja)	20371455

APSVEIKUMI, INFORMĀCIJA

Katra diena slēpj sevī iespējas un pārsteigumus...
Lai izdodas atklāt un izmantot tos!
Lai domu spārni, smalki kā zīds,
Nes vienmēr uz varavīksni.
Lai allaž uz pleca saules pilns rīts
Vērš nedienu zeltainā driksnā.

Sveicam oktobra jubilārus!

Ivetai Lejiņai	22.10.	45
Ņinai Ļebedevai	22.10.	45
Natālijai Vatrilai	01.10.	45
Astrai Krauklei	16.09.	55
Rudītei Grudulei	15.10.	60
Teklai Bojārei	20.10.	85

Atvēli laiku sapņiem,
Jo tie tevi aiznesīs līdz pat zvaigznēm.
Atvēli laiku, kad mīlēt un būt mīlētai,
Jo tā patiesi ir debesu dāvana.
Atvēli laiku, lai redzētu, kas notiek ap tevi,
Jo diena ir par īsu, lai ļautos savtībai.
Atvēli laiku smiekliem,
Jo smieklī ir dvēseles mūzika.

Sveicam jubilārus novembrī!

Rihardam Ābolam	08.11.	25
Pēterim Bebrim	30.11.	25
Dacei Stafeckai	09.11.	25
Romanam Korņejevam	27.11.	30
Mihailam Grinam	21.11.	50
Eugēnijai Jermacānei	28.11.	50
Jeļenai Strogovai	16.11.	50
Jurim Jirgenam	16.11.	55
Zinaīdai Maļinovskai	08.11.	65
Uldim Pūdrīķim	23.11.	75
Hertai Siliņai	21.11.	75

Vienmēr gaiši lai mirdz
Silta saule un laba sirds!

**Sirsnīgi pateicot visiem, kas sveica
mani jubilejā.**

Ar cieņu, Irēna Elksnīte

Rudens izkrāso vārdu vēju –
Tas noskaņu mākoņus dzenā...
Tādēļ nesāp, ka tauriņi beiguši dejoj
Un putni aizlido projām.
Arī tad, kad redzu – salna kož ziedus –
Vasaru neaizmirstu...

Sveicam **Irēnu Elksnīti** jubilejā!

Mētrienas pagasta pārvalde

Iesūti pasaulē gaišu domu,
un nedomā par tās ceļu!
Tā aizies...
apies pasaulei apkārt
un atgriezīsies pie Tevis...

Daudz saulainu dienu, radošu veiksmi,
veselību un laimi jubilejā vēlam skolotājai
Astrai Krauklei!

Mētrienas pagasta pārvalde

Nevajag jau nemaz daudz,
Pavisam maz, pavisam nieku,
Lai mirdzošs mirklis
Dāvātu mums prieku.

Mīļi sveicieni skolotājai
Astrai Krauklei
dzimšanas dienā!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Paziņojums skolēnu vecākiem!

Skolēniem, kuri mācās vidusskolās, tiks apmaksāti 50% no ikmēneša biļešu kopējās summas. Apmaksājamās biļetes (salīmētas pa datumiem) jāiesniedz pagasta pārvaldē pie kasieres līdz nākamā mēneša 10. datumam, uzrakstot iesniegumu un uzrādot izziņu no skolas par skolas apmeklētību.

(Madonas novada pašvaldībām. Lēmums par izglītojamo braukšanas izmaksu segšanu).

Informācija

„Mētrienas Dzīves” lasītājiem

Līdz ar novada izveidi, izmaiņas skar arī mūsu pagasta avīzīti. Diemžēl šādā formātā un izskatā „Mētrienas Dzīve” pie saviem lasītājiem ceļo pēdējo reizi. Nākamie avīzes numuriņi iznāks reizē ar Madonas novada informatīvo izdevumu. To jūs katrs atradīsiet savās pastkastītēs. Paldies tipogrāfijas „Erante” meitenēm par sadarbību.

„Mētrienas Dzīve” redaktore
Solvita Stulpiņa

Mētrienas tautas nams aicina uz atklāšanas pasākumu

„...nāciet pie manis rudenī,
Mums rudenī jābūt kopā...”

17. oktobrī plkst. 17.00

Vakara programmā:
**Svinīgā daļa
Koncerts
Balle**

ieeja
brīva

Piedāvājam iznomāt Mētrienas tautas nama telpas ģimenes svētkiem.

Pieejama gan lielā zāle, gan mazā kaminzāle. Ir iespēja iznomāt traukus 50 personām, uzsilīt iepriekš sagatavotus ēdienus. Par iznomāšanas noteikumiem un izmaksām interesēties Mētrienas pagasta pārvaldē (64826031) vai pie tautas nama vadītājas (t. 20371455).

SVECĪŠU VAKARS Ozolkalna kapsētā

10. oktobrī plkst. 17.00.

LĪDZJŪTĪBAS

Domu putni
sliekšnim pāri traucas,
Spurdz pret rītu
sapņiem pēdas dzīt...
Velti saukt –
pat atbals neatsaucas,
Tumsā vien
vēl kāda zvaigzne krīt.
H. Heislars

2009. gada 1. septembrī 79 gadu vecumā mirusi **Zigrīda Barbāne**.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un patiesā
līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Jā, dzīvots ir,
Bez mītas iets un būts...
Laiks radoties ar smiltāju, ar zāli...
Neviens vairs nevaicā, vai ceļš bij grūts.
R. Liedags

2009. gada 11. septembrī 62 gadu
vecumā miris **Kārlis Ribaks**.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un patiesā
līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Maruta Oša, Marija Beģis-Begge,

Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā. Tālr. 64860983, 65230115